

ת"פ 46930/03/22 - מדינת ישראל נגד יאסר חאג'ב

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 46930-03-22 מדינת ישראל נ'

חאג'ב(עצור/אסיר בפיקוח)

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא דיאנה סלע

בעניין: המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם

יאסר חאג'ב

גזר דין

1. הנאשם, יליד 00/00/82, הורשע, על יסוד הודייתו בעובדות כתב האישום שהוגש נגדו, בעבירות בנשק (רכיש והחזקה) - לפי סעיף 144(א) רישא + סיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) ועבירות בנשק (סחר) - לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין.

2. תמצית העובדות של כתב האישום הן כדלהלן:

א. הנאשם וסולטאן עטאללה תושב ירכא (להלן: עטאללה), נמצאים בקשרי חברות שנים ארוכות.

במהלך שנת 16', רכש עטאללה אקדח מסוג גלוק יחד עם מחסנית תואמת (להלן: האקדח והמחסנית בהתאם בסכום של 12,000 ₪, והמשיך להחזיקם כשהם מוסתרים בשטח פתוח מכפר מגוריו, כל זאת בלא רשות על פי האקדח הוא כלי נשק שסוגל לירות כדור, שבכוחו להמית אדם, והמחסנית היא אביזר לכלי נשק כאמור.

ב. במהלך חודש אוגוסט 16', נפגש הנאשם עם עטאללה (להלן: הפגישה); עטאללה הגיע לפגישה כשהוא נושא ומוע עמו את האקדח והמחסנית, בלא רשות על פי דין, מסר אותם לנאשם בלא רשות על פי דין, והשניים סיכמו כי הנאשם ישלם לעטאללה עבורם בהמשך.

הנאשם החזיק באקדח ובמחסנית, עד שמסר אותם למחרת לחברו חמאדה עתאמנה (להלן: חמאדה), כל זאת בלא רשות על פי דין. בעת המסירה סיכמו הנאשם וחמאדה כי בתמורה לאקדח ולמחסנית, ימסור חמאדה לנאשם את מסוג יגואר, מ"ר 64-947-65 (להלן: הרכב), ובהמשך לאמור חמאדה אכן מסר לנאשם את החזקה ברכב.

ג. לאחר המתואר לעיל, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, העביר הנאשם לעטאללה סכום של כ-16,000 ₪, תמורת האקדח והמחסנית.

ד. בתאריך 9/2/17 נתפסו האקדח והמחסנית ברשותו של חמאדה, על ידי שוטרי משטרת ישראל.

במעשיו המתוארים לעיל, רכש הנאשם, החזיק נשק ומחסנית וכן סחר בהם, כל זאת בלא רשות על פי דין.

3. אין חולק שהעבירות אשר בוצעו על ידי הנאשם בשנת 16' כאמור, התגלו רק בחודשים פברואר - מרץ 22 עקב מעצרו של עטאללה; הנאשם נעצר ביום 2/3/22, וכתב האישום נגדו הוגש בתאריך 22/3/22.

ראיות לעונש

4. גיליון הרישום הפלילי שהגישה המאשימה מלמד כי לחובתו של הנאשם 8 הרשעות קודמות בעבירות רב שבוצעו על ידו בין השנים 1999-2011, ובכללן עבירות איומים, ריבוי עבירות תקיפה, תקיפה בתנאים מחמירים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירות של החזקת סכין למטרה לא כשרה, חבלה במזיד ברכב וגניבת ב ומקנה, שבגינן נדון לעונשים שונים, ובכללם מאסר לריצוי עבודות שירות לצד עונשים נלווים. הרשעות אלה התיישנו לא נמחקו; הרשעות השביעית משנת 06' באה עקב ביצוען של שתי עבירות של יצוא, יבוא, מסחר והספקה של סמ מסוכנים, שתי עבירות של החזקה ושימוש בסמים שלא לצריכה עצמית, קשירת קשר לפשע, הפרעה לשוטר בעת מ תפקידו ובריחה ממשמר חוקי, שבגינן נדון הנאשם **לחמש שנות מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים; הרשעות האחר משנת 11', באה בגין עבירות איומים והחזקת אגרופן וסכין שלא כדין, שבגינן נדון למאסר לריצוי עבודות שירות ולעונש נלווים.

5. תסקיר שירות המבחן מיום 21/9/22

שירות המבחן התרשם כי קיים סיכון להישנות התנהגות עבריינית מצד הנאשם בעתיד, והביע ספקנות באשר לכוח הפנימי של הנאשם להירתם להליך טיפולי. עם זאת ציין, כי ככל שביט המשפט ימצא לנכון לבחון את התאמתו לאפ שיקומי, ימליץ על דחיית הדיון בעניינו למשך ארבעה חודשים.

א. קצינת המבחן סקרה את נסיבותיו האישיות של הנאשם, בן 40, נשוי ואב לשתי בנות בגילאי 2 ו-3, תושב הכ עכברה, השוהה כיום בביתו במעצר באזוק אלקטרוני. לדבריו, בתו הבכורה חולה בדלקות גרון חוזרות ומצויה במע רפואי.

לדברי הנאשם, בן להורים גרושים, שלו 2 אחאים, בהיותו ילד היה חשוף להתנהגות אלימה של אביו כלפי אמו; אביו נמ אותו בהיותו נער, לאחר שבזבז את כספי המשפחה והותיר אחריו חובות, ואילו אמו עבדה ובמקביל סיפקה את צר הרגשיים. הנאשם השלים 12 שנות לימוד בבי"ס תיכון מקצועי "עמל" בצפת, ובקביל עבד מגיל 15 במשך ארבע ש כחשמלאי רכב, במוסך השייך לדודו. הנאשם סייע בפרנסתה של כל המשפחה בשנים האחרונות. בגילאים 17-28 היה מעורב הפלילים, נעצר ואף ריצה מאסרים בפועל. לדבריו, כדי להשיג למשפחה כסף לאוכל, ה ביצע מספר עבירות שעליהן הוא מתחרט כיום.

לדבריו, במסגרת תאונת עבודה בשנת 09' נחתך על ידי מסור, עבר ניתוח וברגלו ישנן פלטינות. משכך, קיבל ריש לקנאביס רפואי, שהוצג לקצינת המבחן, ואותו הוא נוטל לפני השינה; בהיותו צעיר השתמש בגראס באופן לא חוקי, שידע שמדובר בשימוש אסור, וכן צרך אלקוהול בכמויות רבות, עד אשר הכיר את אשתו והפסיק. הנאשם מסר כי משנת 10' הוא עוסק בעבודות בניין, ומשנת 16' הוא מנהל חברה שבבעלותו, "יאסר חג'ב בע"מ המעסיקה כ-20 פועלים (הוצגה תעודת עוסק מורשה).

ב. הנאשם שיתף את קצינת המבחן בכך שבמהלך החודשים האחרונים הוא מטופל על ידי קרימינולוגית, שאליה הופ על ידי בא כוחו; וניכר מדבריו החל בטיפול בהמלצת בא כוחו ולא מתוך נזקקות אישית. המטפלת מסרה כי היא דוקט לקרימינולוגיה עם התמחות בטיפול בעוברי חוק, ציינה שהטיפול ניתן במשך חודשיים וחצי, אחת לשבועיים בממוצע ד תכנת זום, ומבוסס על טיפול CBT ושיטת 12 צעדים, שמטרתה ראיית החיים דרך תחושת חמלה עצמית (שיטה שו מטיפול בהתמכרות). לדבריה, מספר המפגשים ייקבע בהתאם למצבו הרגשי של הנאשם והתקדמותו בטיפול. עוד מסר כי הנאשם נמצא בתקופה טובה בחייו, הקים בית, משפחה ועסק מצליח, מפרנס את אמו ומנהל אורח חיים רג לדבריה, בשלב זה, הנאשם רוכש אמון, משתף על מהלך חייו המורכבים ועל החרטה במעשיו בביצוע העבירה.

ג. **בבחינת ההיסטוריה העבריינית** של הנאשם התייחסה ציינה קצינת המבחן להרשעותיו כאמור לעיל, ולא יספה. ד. בבואו של שירות המבחן להעריך את **הסיכוי לשיקומו של הנאשם אל מול הסיכון להתנהגות עוברת חוק**, נלק בחשבון הבעייתיות במשפחתו, על אף שאמו מהווה עבורו דמות מיטיבה שטיפחה לחום ואהבה. חשיפת הנאש

להתנהגות אלימה בביתו מדמויות משמעותיות והעדר מערכות תמיכה השפיעו כנראה על עיצוב אישיותו והתנהגותו בהמשך חייו; הוא נגרר לקשרים עם חברה שולית, התנהג בדרך הישרדותית למענו ולמען משפחתו, אך דרכיו מורכבות ופוגעניות; שירות המבחן התרשם כי השימוש בסמים, צריכת אלכוהול ופיתוח דפוסי חשיבה אנטי חברתיים הולידו על במציאת קשרים נורמטיביים, והביאו גם לקושי תעסוקתי.

על אף האמור, הנאשם השלים השכלה תיכונית, ובעשר השנים האחרונות גילה יכולות תפקודיות תקינות במישור התעסוקתי ואף הקים משפחה ועסק שבבעלותו.

ה. אשר לביצוע העבירות שבהן הורשע בתיק זה, הנאשם מקבל אחריות קונקרטית לביצועו. לדבריו, בשנת 08' רימאסר עם שותפו לעבירה, ובשנת 15' חודש הקשר עמו בעקבות קניית סוס מדודו; בהמשך, הזמין הנאשם את השותף לחתונתו, והאחרון ביקש ממנו שישמור על הנשק; הוא פחד תחילה אך הסכים, ותיאר כי היה תחת השפעת אלכוהול בשיחתם; לדבריו, הוא מבין את המשגה בהחזקת נשק, אך חלף זמן רב מאז ביצע את העבירות, וכיום הוא אינו מעורב בפלילים ואינו בקשר עם עוברי חוק; הוא לא הסתיר את המידע בחקירתו במשטרה, והוא מקבל אחריות על מעשיו. שירות המבחן התרשם כי **חלופי הזמן** מקשה על הנאשם להתבונן בעבירות שביצע באופן רגשי ומעמיק, לאור אורח חתון תקין שהוא מנהל כיום. ניכר כי במועד ביצוע העבירה התקשה לוותר על קשרי עבר שליליים, להציב גבול לעצמו ולאחר בסביבתו.

קצינת המבחן ציינה עוד כי הנאשם הביע הסכמה מילולית לשילובו בהליך טיפולי בשירות המבחן, אך היה סקפטי בדנזקקותו לטיפול כיום.

נוכח האמור לעיל, העריך שירות המבחן כי **קיים סיכון להישנות התנהגות עבריינית בעתיד**.

ו. נוכח כל האמור לעיל, היה שירות המבחן סקפטי לגבי כוחותיו הפנימיים של הנאשם להירתם להליך טיפולי, אם כי הנוכחות לבחון את התאמתו לאפיק שיקומי בתיק זה במשך ארבעה חודשים, ככל שבית המשפט יבחר באפיק השיקו זאת, תוך הפניית הנאשם לקבוצה ייעודית לעוברי חוק בתחום הנשק שתתקיים בנצרת, ככל שיימצא מתאים לכך לא ראיון שיתקיים בנובמבר 22'.

בנתונים אלה נשמעו הטיעונים לעונש במועדם, והצדדים התייחסו לתסקיר במסגרת טיעוניהם.

6. ראיות לעונש מטעם ההגנה

א. ההגנה העידה עד אופי, מר **אסף הלל**, אדריכל ובעל משרדי אדריכלות ותכנון, אשר סיפר כי היכרותו עם הנאשם החלה לפני כשבע שנים; לדבריו, מזה כמה שנים הוא ממליץ על הנאשם כקבלן ביצוע **"מההתחלה ועד הסוף, עד גמר המפתח"**; כן סיפר כי במקרים שבהם הלקוחות מגיעים עם הנאשם להבנה ושוכרים את שירותיו, הנאשם מבצע עבודות את הבנייה שמר הלל תכנן, והדברים מתבצעים תחת פיקוחו. לדבריו, מהיום שהחל להעביר לנאשם עבודות, הם ביצחו ביחד פרויקטים רבים, **"50,60,70 בתים"**. אשר לאישיותו של הנאשם העיד מר הלל כי **"יאסר הוא איש אמתי. אחר חלילה לא רוצה לעשות שקלול אבל עולם הבנייה וקבלני הבנייה זה עם מאוד קשה. אנחנו שומעים הרבה סיפורים. כל נפילה של לקוח בין אם המלצתי ובין אם לאו היא נפילה כואבת, כי בניין עולה המון כספים, זו טעות של 200 אלף. יאסר הוא מאוד אמין, הוא מאוד מקצועי. כמעט ולא היו עבודות שהוא התחיל את העבודה ולא סיים אותה. אני יודע לומר שאני תמיד לפני שאני מביא אותו אז אני מספר ללקוחות עליו ואני תמיד קובע לו שהוא אקסטרה לארג', כי אם שכחתי משהו או הבנו משהו, ובסוף יש לי דרישה אחרת, גם שהיא יותר יקרה כמוכן שלא במאות אלפי ש"ח אלא באלפים בודדים, יאסר סופג את זה כדי לרצות את הלקוח ואותי, ולרצות את כולם. לדעתי ככה הוא גם בנה את השם הטוב שלו"** (עמ' 10 לפרוט', ש' 8-16). ההגנה הגישה תמונה של מר שמר הלל תכנן והנאשם בנה (נ/2). לדבריו, הכיר את הנאשם לפני כשבע שנים, בשנת 15', קצת לפני חתונתו, והעבודות הראשונות שלו היו בבתיים של מר הלל ושל אחיו (עמ' 10, ש' 28- עמ' 11, ש' 2).

העד אישר כי הוא מודע לעבירות הנשק בהן הורשע הנאשם, אך על אף האמור הוא רואה בנאשם אדם מקצועי, א והגון, באמרו כי **"מהיכרות שלי אתו ומפרק הזמן הרלוונטי, אני לא נתקלתי בקשיים, במרמות או בנוכלות מ יאסר"**, וכי בצד המקצועי שלו הוא אדם פשוט ונורמטיבי לגמרי (עמ' 10 לפרוט', ש' 23-27).
ב. ההגנה הגישה **תעודות עוסק מורשה** של הנאשם מיום 2/1/16 - "חאג'ב יאסר קבלן בניין".
כן הוגשה התכתבות בין קצינת המבחן לבין הנאשם בתכנת הוואטס אפ, לגבי כוונתה להפנותו לראיון לקבוצה שתפנצרת, לאחר חג הסוכות, והודעתה כי תיאלץ לבקש דחייה של הדיון בעניינו; הנאשם השיב: "שבוע טוב אני מסכים למה שיידרש ממני".

טיעוני המאשימה לעונש

- 7.** ב"כ המאשימה עתר להשית על הנאשם עונש מאסר המצוי ברף הבינוני של מתחם הענישה הנע לשיט במקרה הנדון בטווח שבין 60 ל- 80 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי משמעותי ומרתיע וקנס.
כן חזר על בקשה שנכללה בכתב האישום להורות על חילוטו של רכב היגואר, אשר ניתן לנאשם כשכר עבור הס בנשק.
א. בחוזרו על עובדות כתב האישום שבהן הודה הנאשם, עמד ב"כ המאשימה על החומרה היתירה הטמונה בביצוע עבירות בנשק שבהן הורשע הנאשם, ולמגמת ההחמרה בענישה לשם מיגורה של תופעה זו. לדבריו, בגין עבירות הנ כלל ואלה המבוצעות במגזר הערבי בפרט, אנו עדים לתופעה מדאיגה מאוד הגובה מחיר כבד מאוד יומיומי, ותרומה של בתי המשפט במלחמה בתופעה זו באה לידי ביטוי בהשתתפות ענישה משמעותית מאחורי סורג ובריה, שתכליתה להעביר מסר ולהרתיע עבריינים פוטנציאליים בעתיד.
ב. בנסיבות המקרה הנדון עתר כאמור להעמיד את מתחם העונש ההולם על טווח שבין 60 ל- 80 חודשי מאסר, הפנייה לפסיקה לתמיכה בעמדתו, כפי שיפורט להלן.
ג. אשר לעונש המתאים לנאשם, לצד הודייתו הנזקפת לזכותו, הדגיש ב"כ המאשימה כי עסקין בנאשם, יליד 82', א לחובתו 8 הרשעות קודמות, כמפורט לעיל, שבגין ריצה בעבר "מאסרים לתקופות ממושכות", ונדון גם לעבודות שיר כן ביקש ליתן משקל להתרשמותו של שירות המבחן בדבר הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד, בטענו כי מהתסקיר ניתן ללמוד על פניה כנה מצדו של הנאשם לקבלת טיפול לשם שיקומו. לפיכך עתר להשית על הנאשם עונש מאסר ב הבינוני של המתחם לו עתרה, לצד עונשים נלווים כמפורט לעיל.
ד. לענין העתירה לחילוט הרכב, הפנה לעפ"ג (ב"ש) 71869-11-21 **סעיד אל נברי נ' מדינת ישראל** (13/7/22), כ' הנשיאה כץ.

- 8.** במהלך שמיעת טיעוני ההגנה, נדרש ב"כ המאשימה להתייחס לעובדה כי הנאשם ביצע את העבירות בש 16', ומאז עבר שינוי ניכר, הן בתחום המשפחתי והן בתחום התעסוקתי, והוא מנהל לכאורה אורח חיים נורמטי ואף יותר מכך; לטענתו, סוג זה של עבירות בנשק מבוצעות במחשכים, יכולת המשטרה לחשוף אותן היא מוגבל וכתב האישום שהוגש בתיק זה מהווה ראיה לכך. שכן אלמלא מעצרו של עטאללה, יתכן כי העבירות כלל לא מתגלות. משכך לטענתו, אין לדעת במקרה הנדון אם הנאשם אכן השתקם, והשיקום עליו מדובר בפסי מתייחס להליך שיקום שעבר נאשם במסגרת מקצועית כלשהי.
ב"כ המאשימה הסכים כי לא ניתן להתעלם מהזמן שחלף מיום ביצוע העבירה, וכי יש להניח, "ובצדק רב" כי בית המש ייתן לכך משקל לצורך קביעת עונשו של הנאשם בתוך המתחם. ב"כ המאשימה טען כי הגם שמועד ביצוע העבירה מה חלק מנסיבות העבירה, אין הוא רלוונטי לצורך קביעת המתחם עצמו, אם כי ביקש שהות לבדוק סוגיה זו ולהגיב בכ עד יום 12/10/22.

ההגנה ביקשה שלא למצות את הדין עם הנאשם, ולאמץ את המלצת שירות המבחן לדחות את הדין בעניינו ולאפשר להשתלב בקבוצה טיפולית לשם שיקומו. לחלופין עתרה להעמיד את מתחם העונש ההולם על טווח שבין 12 ל- חודשי מאסר בפועל, בבקשה לסטות במקרה חריג זה מן המתחם משיקולי שיקום, ולהטיל על הנאשם עונש מאסר לרי בעבודות שירות.

א. ב"כ הנאשם ציין כי בית המשפט התיר קבלת תסקיר בעניינו של הנאשם בהעדר התנגדות של המאשימה למשמדובר בעבירה אשר בוצעה לפני שש שנים ואין לנאשם הרשעות מאוחרות לשנת 16'. לטענתו, תסקיר שירות המבחן אינו סופי, ואינו כולל המלצה עונשית. קצינת המבחן הביעה ספקות לגבי כוחותיו של הנאשם לעבור הליך טיפולי, הציעה אפשרות לשלבו בקבוצה טיפולית. לשיטתו, אין מדובר בהמלצה שגרתית של שירות המבחן, ולא בכדי מצא למ להציעה במקרה הנדון. לטענתו, התרשמותה של קצינת המבחן כי הנאשם הביע הסכמה מילולית בלבד היא נוקש ואינה עולה בקנה אחד עם ההתכתבות שהוגשה לתיק (נ/1), שממנה עולה- כמפורט גם לעיל- כי הנאשם השיב לקצי המבחן תוך זמן קצר כי הוא "מסכים לכל מה שיידרש ממנו", דהיינו הסכים הלכה למעשה להשתלב בהליך טיפולי. על כן, כעולה גם מהתסקיר, הנאשם החל להירתם לטיפול באופן פרטי וביקש להמשיך בטיפול.

אשר להתרשמות של שירות המבחן כי חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה מקשה על הנאשם להתבונן בעבירה באופן ר ומעמיק לאור אורח החיים התקין שהוא מנהל כיום, טען הסנגור כי קושי זה אינו בלתי סביר בנסיבות העניין, והוא מל על אותנטיות. לדידו, לא ניתן להתעלם מהעבודה שחלפו שש שנים מאז האירוע, וכי הנאשם עבר שינוי ניכר בפרק זמן הקים משפחה, נולדו לו שתי בנות, הוא מוביל עסק משגשג ולא נפתחו נגדו תיקים מאז המקרה, זולת התיק הנדון די אין מדובר במקרה בו הוגש כתב האישום בשנת 16' והתיק התנהל עד היום, אלא במצב שונה בתכלית בו החקי נפתחה כאמור שש שנים לאחר האירוע.

ב. לקולה ביקש ליתן משקל לכך שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה בחקירה המשטרה, הודה בעובדות כתב האיש המקורי שהוגש נגדו, לא ביקש שיערך עמו הסדר טיעון ולא עתר להקלה כלשהי בעבירות שיוחסו לו, דבר המלמד האחריות המלאה שנטל למעשיו.

ג. **אשר לנסיבות ביצוע העבירות ולמתחם העונש ההולם** טען ב"כ הנאשם כי מדובר בעבירת סחר המצויה במד הנמוך, שכן עסקינן בנשק מסוג אקדח, שחומרתו פחותה מסחר בתת מקלע התקפי או במטען חבלה, גם על הפסיקה. כן ביקש ליתן משקל לכך שעסקינן בנשק בודד להבדיל מריבוי כלי נשק, ושאינו קשור לסכסוך פעיל כלש הנאשם החזיק באקדח יום אחד בלבד, ויש ליתן גם משקל לכך שבסופו של יום האקדח נתפס. ב"כ הנאשם הגיש הנחיות פרקליט המדינה לגבי עבירות בנשק (נ/4) מהן עולה כי נקודת המוצא לגבי עבירה של סחר באקדח היא מת הנע בין 2 עד 4 שנות מאסר, והביע תמיהה על כך שב"כ המאשימה עתר לרף התחתון של 5 שנות מאסר. יצוין כי לע זה השיב ב"כ המאשימה בדיון כי הסיבה לכך היא העובדה שהנאשם הורשע בשתי עבירות - של רכישה והחזקה ושל ס בנשק.

מבלי להקל ראש בחומרת העבירות שביצע הנאשם, ובמגמת ההחמרה בענישה בעבירות אלו, טען כי על בית המש ליתן משקל לחלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה גם מבחינת הענישה הנוהגת, ולא ניתן להחיל על הנאשם את התי החקיקתי שהביא להחמרה במדיניות בענישה, על מי שביצע את העבירות כחמש שנים עובר לתיקון. לצד זאת, בהפנותו לפסיקה לתמיכה בעמדתו, עתר ב"כ הנאשם להעמיד את מתחם העונש הולם את המקרה הנדון טווח שבין 12 ל- 36 חודשי מאסר בפועל, ולסטות כאמור מן המתחם משיקולי שיקום. לטענתו החזרת הנאשם למא בפועל, לאחר תקופה ארוכה מאוד שבמהלכה שיקם את חייו, תמיט אסון על משפחתו ועל העסק שלו, ותהווה ענישה פרופורציונלית, "עם כל החומרה שבעבירה".

ד. אשר לעברו הפלילי, טען כי הנאשם ריצה עונש מאסר משמעותי אחד, משנידון ל- 5 שנות מאסר בפועל, כאשר בס

של יום ריצה שלוש שנות מאסר עד שנת 08'; מאז נפתח נגדו תיק אחד בלבד בשנת 11', אשר שהסתיים בעבודות שירות כן שבמהלך 11 השנים האחרונות ביצע את העבירות נשוא תיק זה בלבד.

עוד על מנת לשכנע את בית המשפט כי הנאשם עשה שינוי משמעותי בחייו וכי לא בכדי לא נפתחו נגדו תיקים פליליים נוספים, הודיע בא כוחו כי הנאשם מסכים שרכבו יחולט, וכי יוטל עליו מאסר על תנאי משמעותי וקנס כספי, וטען כי רוצה לבחון בעניינו אפיק שיקומי.

ה. בהפנותו לסעיף 40 לחוק העונשין, טען כי סיכויי השיקום של הנאשם הינם גבוהים ביותר. לדידו, לא ניתן ש להתרשם כי על אף עברו הפלילי, בגיל 34 "תפס הנאשם את עצמו בידיים", זנח את דרך הפשע, והתנהלותו השתנתה לטובה. הכר בכל תחומי חייו. בנתונים אלו ובשים לב לכך שהנאשם הביע נכונות אמיתית לטיפול, ראוי לאמץ את המלצות שירות המבחן ולשלבו בהליך טיפולי בתחום הנשק, ולהמתין לקבלת תסקיר סופי בעניינו. כן הוסיף כי דווקא בגלל ספקנותו של שירות המבחן והתרשמותו בדבר קיומו של סיכון להישנות עבירות דומות בעתיד, אשר אינן מתיישבות עם הנתונים של אורח החיים שמנהל הנאשם כיום, ובעיקר בשל חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות, והיעדר עבירות נוספות יש לאפשר לו לעבור הליך טיפולי ולבחון האם יש ממש בספקנותו של שירות המבחן, אם לאו.

לחלופין עתר כאמור ב"כ הנאשם לסטות משיקולי שיקום ממתחם העונש המבוקש על ידי ההגנה ולהטיל על הנאשם מאסר לריצוי בעבודות שירות.

10. הצדדים השלימו טיעוניהם לעניין מתחם הענישה, וההשלכות של התקופה הארוכה שחלפה מאז ביצוע העבירות ועד שהתגלתה בחודש מרץ 22', לאחר מעצרו של עטאללה (כתב אישום הוגש כזכור ביום 22/3/22).

א. המאשימה הודיעה כי בהתאם לסעיף 40א(10) לחוק העונשין, חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה מהווה נסיבה שאינה קשורה בביצוע העבירה, ועל כן היא רלוונטית לעונש שייקבע בתוך המתחם בלבד.

ב. ההגנה טענה כי במקרה הנדון יש ליתן לחלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה משקל לקולה במסגרת קביעת מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם, וזאת מהטעמים כדלהלן:

אכן, כטענת המאשימה, המחוקק מנה את חלוף הזמן מביצוע העבירה כנסיבה שאינה קשורה בביצוע עבירה

אך לצד זאת, סעיף 40א קובע כי "אין בהוראות סעיפים 40א ו-40א כדי לגרוע מסמכות בית המשפט

לשקול נסיבות נוספות הקשורות בביצוע העבירה לשם קביעת מתחם העונש ההולם, וכן נסיבות נוספות

שאינן קשורות בביצוע העבירה לשם גזירת העונש המתאים לנאשם". לטענת ההגנה, סעיף זה חוקק

מנת לאפשר לבית המשפט להפעיל שיקול דעת ולהתחשב בנסיבות נוספות לשם קביעת מתחם העונש ההולם

"מקום בו הדברים יוצאים מגדר הרגיל". המחוקק קבע הלכה למעשה "רקמה פתוחה" של נסיבות שיאפשר

קביעת מתחם שונה במקרים חריגים, ולא הגביל את בתי המשפט ל"נסיבות חיצוניות" בלבד. משכך, בסמכותו

בית המשפט להתחשב בקביעת מתחם הענישה בכל נסיבה שאינה מופיעה בסעיף 40א לחוק העונשין, לרבות

כאלו המופיעות בסעיף 40א לחוק. לעניין זה הפנה לע"פ (חי') 33713-12-14 מיארה נ' מדינת ישראל

(6/8/15), מפי כב' הש' (כתוארו דאז) שפירא, שם נקבע כי מצבו הנפשי של הנאשם - מצוקה נפשית קשה

שהייתה "המנוע" לביצוע העבירה - לרבות הרקע להידרדרותו, מהוות נסיבות נוספות המצדיקות קביעת מתחם

הולם נמוך.

ב"כ הנאשם הוסיף כי ב'מקרים חריגים' אנו עוסקים במצב בו כתב אישום מוגש עד שנתיים לאחר ביצוע

העבירה, ואילו במקרה שבפנינו חלפו 6 שנים (!) ממועד ביצועה ועד לחשיפתה ולהגשת כתב האישום. במה

שנים אלו עשה הנאשם שינוי "עמוק" באורחות חייו, הן בתחום האישי והן בתחום המקצועי; הקים משפחה

עסק לתפארת, המפרנס אותו ומשפחות רבות נוספות. שינוי שכזה שאינו נובע מהליך פלילי שמרחף מעל ראשו

מלמד על מצב חריג שבו המתחם כולו צריך להיות נמוך יותר. לשיטתו, קשה להלום כי המחוקק ביקש להגביל

את שיקול דעתו של בית המשפט ולא אפשר לו לקבוע מתחם שונה גם בהתקיימו של חלוף זמן בנסיבות

חריגות. והראיה לכך מצויה בקביעתו של סעיף 40יב לחוק העונשין, כמפורט לעיל.
ב"כ הנאשם אף הפנה לדברי ההסבר להצעת חוק העונשין (תיקון מס' 128) (הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה התשע"ו - 2016, המתייחסים להצעה להוספת סעיף 40יא (10) כדלהלן: **"נסיבה נוספת העשויה להצדיק חריג ממתחם העונש ההולם היא חלופת זמן רב ממועד ביצוע העבירה. ישנו קושי אינהרנטי בענישתו של אדם בחלופת שנים רבות מיום ביצוע מעשיו. בפרק זמן ארוך זה מבצע העבירה המשיך בחייו ולעיתים, הלכה למעשה, אף אותו אדם בעל נטיות עברייניות שביצע את העבירה..."**

לטענת ההגנה, עמדת המאשימה במסגרת הטיעונים לעונש, שלפיה לא ניתן להתחשב בחלופת הזמן לקביעת המתחם, שכן "מדובר בעבירות שחשיפתן קשה, ולא ניתן לדעת אם הוא השתקם", אינה יכולה לעמוד; לו כך היה המצב, הייתה כל משמעות גם לגבי פסיקה הנוגעת לנאשמים נטולי עבר פלילי. בית המשפט מצווה להתייחס לנאשם כמי ש עבר עבירות במהלך שש השנים שחלפו, ולא להיתלות בטיעון שמדובר בעבירות שמבוצעות במחשכים, ועל כן אין לרא כמי שהשתקם. ועוד, השינוי הקולוסאלי שעבר הנאשם ניכר בכל אורחות חייו ולא רק במרשם הפלילי. בנסיבות חריג שכאלו, צריך מתחם העונש ההולם להיות נמוך מזה שייקבע בעניינו של נאשם המבצע עבירה זהה במועד קרוב להגש כתב האישום נגדו.

לעניין זה הוסיף כי בפסיקה יש מקרים שבהם, בשל חלופת הזמן אף הורה בית המשפט על סטייה ממתחם העונש ההולם וניכר כי גם מכוח קל וחומר אין כל מניעה כי לבית המשפט תהא מסורה הסמכות לקבוע מתחם ענישה נמוך יותר במק של חלופת זמן ש"אינו שגרתי". לעניין המשמעות החריגה שניתנת בפסיקה לחלופת זמן קיצוני, הפנה ב"כ הנאשם לדבריו כב' הש' ליברדו בעפ"ג (ב"ש) 68947-07-20 **יוסופוב נ' מדינת ישראל** (18/11/20), שם נתן נאשם את הדין בחלופת 15 שנים ממועד ביצוע העבירות על ידו.

לסיכום, טען הסנגור כי במקרה הנדון ראוי לקבוע שלחלופת שש שנים מאז ביצועה עבירה יש משמעות גם בקביעת מתחם הענישה עצמו, ולא רק בשאלת העונש המתאים בתוך המתחם.

11. דברי הנאשם

בישיבת הטיעונים לעונש לא אמר הנאשם דבר. משנשאל היום על ידי בית המשפט אם הוא מבקש לומר דבר, השיב תחילה כי אינו רוצה לומר דבר.

בהמשך אמר: "זו עבירה שאני באמת מצטער עליה. אני רוצה כל דבר שהוא שיקומי בשבילי, לשקם, גם אחרי שבב משפחה ועסק. אני לא רוצה להיות עבריין או שיהיו לי תיקים אחרים של פשיעה. אני רוצה לחיות חיים נורמטיבי ולהמשיך בדרך טובה. לשאלת בית המשפט איך זה שהיגואר עדיין נמצאה ברשותי במרץ 2022, אני משיב שיש לי עכס. היגואר הייתה מקולקלת והייתה בחניה ליד הבית. לא היה לה מנוע. היא הייתה רק שלד. גם בחקירות ע אמרתי את זה".

דין והכרעה

12. העיקרון המנחה את בתי המשפט בעת גזירת העונש הוא עקרון ההלימה; דהיינו יחס הולם בין החומרה ש מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם, לבין סוג העונש המוטל עליו ומידתו (סעיף 40 לחוק העונשין). טרם גזירת העונש על הנאשם, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם, המבוסס על נסיבות ביצוע העבירה הייחודית, הערכים החברתיים שנפגעו מביצועה ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה

הנהוגה ונסיבות נוספות הקשורות בביצוע העבירה (סעיפים 40ג ו-40ט לחוק העונשין). יחד עם זאת, כל ענישה היא אינדיבידואלית, ובמסגרת הענישה ההולמת על בית המשפט לאזן בין מספר אינטרסים שונים: נסיבות ביצוע העבירה, תדירות העבירות, חומרתן, אופן ומידת ההשפעה שלהן על החברה מחד גיסא, ומאידך גיסא נסיבות האישיות של מבצע העבירה, עברו הפלילי, גילו, אפשרויות שיקום ועוד.

נסיבות המקרה וחומרת העבירות

13. אין צורך להכביר מילים אודות חמורתן של עבירות נשק בכלל, וחמורתן של העבירות שביצע הנאשם הנד בפרט, והסכנה הרבה הנשקפת מהן. במהלך חודש אוגוסט 16' נפגש הנאשם עם חברו עטאללה כדי לרכוש ממנו אקדח גלוק ומחסנית תואמת - שאותם רכש עטאללה במחיר של ₪ 12,000; עטאללה מסר לו את האקדח והמחסנית שהביא עמו, והשניים סיכמו כי הנאשם ישלם לו תמורתם בהמשך; הנאשם קיבל לידי אביו האקדח והמחסנית, והחזיק בהם עד שמכר אותם למחרת לחברו חמאדה, תמורת רכב היגואר שלו, המשמש את הנאשם עד היום; בהמשך שילם הנאשם לעטאללה ₪ 16,000 תמורת האקדח והמחסנית, אשר נתפס ברשות חמאדה ביום 9/2/17 על ידי משטרת ישראל.

החוק והפסיקה ייחסו לעבירות בנשק חומרה מיוחדת, נוכח ההשלכות הרות האסון ופוטנציאל הסיכון הרב הגלום בביצוען, ואשר הפכו למרבה הצער למכת מדינה. נפסק לא אחת כי סחר בנשק עלול להביא להגעתו של נשק בלתי חוקי להן לגורמים פליליים והן לידיים עוינות, ולגרום לסיכון ממשי לשלום הציבור ובטחונו.

על פוטנציאל הסיכון ההרסני לפגיעה בשלום הציבור ובטחונו ראו דבריה של כב' הש' ארבל בע"פ 4945/13 מ"י נ' **סלימאן** (19/1/14; להלן: **עניין סלימאן**), כדלהלן:

"עבירות המבוצעות בנשק - לרבות רכישה, החזקה ונשיאת נשק - טומנות בחובן פוטנציאל סיכון הרסני לפגיעה בשלום הציבור ובטחונו, החשש הוא כי נשק המוחזק שלא כדין ישמש לפעילות עבריינית העלולה להביא לפגיעה ואף לקיפוח חייהם של אזרחים תמימים. אכן, "התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו. ודוק: הסיכון שנשקף לשלום הציבור צריך להילקח בחשבון על-ידי כל מי שמחזיק בנשק שלא כדין - גם אם אינו מחזיק בו למטרת ביצוע של עבירות אחרות. עצם החזקת נשק בעל פוטנציאל קטילה מבלי שיש עליו ועל בעליו פיקוח מוסדר של הרשויות טומן בחובו סיכון, באשר המחזיק בו נתון תמידי לחשש שיתפתה לעשות בו שימוש, ולו ברגעי לחץ ופחד..."

אשר לסחר בנשק, ראו דבריו של כב' הש' לוי בע"פ 5833/07 ח'ורי נ' מ"י (18/11/07), כדלהלן:

"סחר בנשק הוא תופעה מסוכנת, במיוחד בימינו אלה. הניסיון מלמד שנשק אשר מקורו מפוקפק, לאחר שמוצא מידי המחזיק בו, מוצא את דרכו לידיים עברייניות או למפגעים למיניהם, והרי אלה כבר הוכיחו כי אין מהססים להשתמש בו גם במקומות סואנים, וגם כאשר ברור להם כי עלולים להיפגע מהירי אנשים תמימים שנקלעו לזירה בדרך מקרה. לפיכך, התרענו בעבר ונחזור ונתריע גם הפעם, **כי כל החוטא בעבירות מסוג עלול להידרש לשלם מחיר יקר, ואף באובדן חירותו לתקופה ממושכת...**" (ההדגשה אינה במקור - ד.ס.).

נפסק לא אחת כי לשם ההגנה על שלום הציבור מפני מבצעייהם של עבירות בנשק, על בית המשפט לבכר את האינטרס הציבורי שבהרתעת הרבים, על פני נסיבותיו האישיות של הנידון (ראו דבריו של כב' הש' אלרון, בע"פ 587/22 נאעסה נ' מדינת ישראל (22/5/22; להלן: **עניין אבו נאעסה**), והאזכורים שם).

14.

אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות יש להתחשב בתכנון שקדם למעשיו של הנאשם; עובדות כ האישום מלמדות כי הפעולות שנקט הנאשם היו מתוכננות ומכוונות; רכישת הנשק מעטאללה ומכירתו לחמאד חייבו מטבע הדברים תכנון ותיאום לצורך הוצאתו אל הפועל. אשר להחזקת הנשק והמחסנית בגין הורשע, נעלם מעיני כי הנאשם החזיק בהם במשך יום אחד בלבד, אך לצד זאת יש לזכור כי ההחזקה נעשתה לצו הסחר בנשק ממניעים של בצע כסף.

אשר לטענת ההגנה כי נסיבות ביצוע העבירות במקרה הנדון מצויות במדרג הנמוך של החומרה, מפני שהאקדח נתן בסופו של יום, אין דעתי כדעתה. יש לזכור כי תפיסת הנשק לא הייתה קשורה לנאשם, לא אירעה בשל חרטתו, א כתוצאה מהערנות של כוחות הביטחון; למותר לציין כי אילולא נתפס הנשק, הנזק שיכול היה להיגרם מהשימוש בו מהמשך העברתו לידי ידיים עברייניות או עוינות, היה גדול מאוד; לעניין טענת ההגנה כי חמאדה לא רכש את הנשק ב היותו מעורב בסכסוך פעיל, אינה יכולה לשמש נסיבה מקלה בעניינו של הנאשם; הסיכון הנשקף לציבור מעצם החזק של נשק - גם אם רוכש הנשק לא מחזיק בו לצורך ביצוע של עבירות אחרות - הוא גבוה, שכן המחזיק נתון תמיד לחש שיתפתה לעשות בו שימוש ולו ברגעי לחץ ופחד; כך גם אין כל ערובה לכך שאלמלא נתפס הנשק כחצי שנה לאחר עס הסחר, לא היה מתגלגל במשך הזמן לידיים פליליות או עוינות, כאמור.

אכן, החזקה וסחר באקדח ובתחמושת, חמורים פחות מעבירות דומות בתת מקלע, למשל שפגיעתו רעה מפגיעתו אקדח, אך עבירות בנשק הן עבירות בנשק, חומרתן רבה, וגם פגיעתו של אקדח עלולה להיות קטלנית. עסקינן, כאמור, בעבירות שבוצעו על ידי הנאשם ממניע של בצע כסף. חלקו של הנאשם בביצוע העבירות הוא דומינ ומשמעותי, שעה שהיה החוליה המקשרת בין המעורבים האחרים, הגורם המתווך והמוציא אל הפועל של עסקת הס הוא אשר קיבל לידייו את הנשק והמחסנית מעטאללה והעבירם לידי חמאדה, על פי ההסכמות שנתגבשו בין המעורב לעניין התמורה, כמפורט לעיל. מדובר בנאשם בגיר היה מודע לטיב מעשיו ולחומרתם, ויכול היה להימנע מביצוען, למצער לחדול ממעשיו בכל שלב משלביה של עסקת הסחר, ולהסגיר את הנשק למשטרה.

15.

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מהעבירות שביצע הנאשם הם בטחון הציבור על פרטיו, של הציבור, על פרטיו, שלמות הגוף וכן סדרי השלטון והמשפט, המשטר והחברה; מידת הפגיעה בערכים אלו ה משמעותית, כאמור לעיל, וזאת גם נקודת המוצא בעת גזירת הדין.

יפים לענייננו דבריו של כב' הש' סולברג בע"פ 8207/19 אליהו נ' מ"י (13/7/20; להלן: **עניין אליהו**):
"על חומרתן של עבירות הנשק, אין צורך להכביר מילים. קול דמיהם של הנרצחים, הן בפיגועי טרור לאומניים, באירועי חיסול פליליים, זועקים אלינו מן האדמה. בתי המשפט מבקשים להתמודד עם הקלות המדאגה שבה נשק מוצאים את דרכם לידיהם של גורמים עברייניים ועוינים, ולפיכך מדיניות הענישה בעבירות של סחר בנשק הולכת ומחמירה עם השנים (ע"פ 8245/17 ברנאסי נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (16.08.2018); ...; ע"פ 315/20 אבו טאה נ' מדינת ישראל, פסקה 18 (07.06.2020); ...; ע"פ 971/19 מדינת ישראל נ' געביס, פסקה 8 (11.07.2019); ...). בהתאם לכך קבע בית המשפט העליון, כי "בירת המחדל בעבירות נשק היא אפוא מא בפועל גם כאשר הנאשם נעדר עבר פלילי" (ע"פ 2564/19 אזברגה נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (8.07.2019) ובמובאות שם). " (ההדגשות אינן במקור - ד.ס.).

כן ראו דבריו של כב' הש' אלרון בעניין **אבו נאעסה** הנ"ל:

"רבות נכתב בפסיקת בית משפט זה על חומרתן הרבה של עבירות הנשק, אשר הפכו זה מכבר ל"מכת מדינת" (ע"פ 6028/21 אטרש נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (15.5.2022); ע"פ 642/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה

3 (28.4.2022); ע"פ 8965/18 מחאג'נה נ' מדינת ישראל, פסקה 47 (3.11.2019)). למרבה הצער, אדם לנזקי עבירות אלו לעיתים תכופות, בדמות פגיעות בגוף או בנפש, ואף אבדן חיי אדם (ע"פ 869/21 מדינת ישראל נ' קואסמה, פסקה 11 (13.3.2022); ע"פ 4456/21 מדינת ישראל נ' אבו עבסה, פסקה 5 (23.1.2022) (להלן: עניין אבו עבסה)).

אך לאחרונה עמד בית משפט זה על הצורך לשרש רעה חולה זו מקרבנו, באמצעות ענישה מחמירה ומרתיעה (ע"פ 147/21 מדינת ישראל נ' ביטון, פסקה 10 (14.2.2021); ע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סובח, פסקה 16-17 (5.11.2019)); ובפרט נגד מי אשר נוטלים חלק בהפצת כלי נשק שלא כדין: '... [ו]כחלק מתפקידו של בית המשפט בביעורן של תופעות קשות אלו, קיימת חשיבות של ממש להטלת ענישה הולמת ומרתיעה על חוליות השרשרת העבריינית - החל מיצרני או מבריחי הנשק הבלתי חוקי, דרך הסוחרים בו, ועד לאלו הנוטלים אותו לידם ועושים בו שימוש בלתי חוקי' (עניין אבו עבסה, פסקה 15); (ההדגשות אינן במקור - ד.ס.).

בנסיבות העניין ראויים מעשיו החמורים של הנאשם לענישה משמעותית בדמות עונש מאסר ממושך מאחורי סורג ובריח.

מתחם הענישה

16. העונש המרבי הקבוע בצידה של **עבירת סחר בנשק** לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין עומד על **15 שנות מאסר**. העונש המרבי הקבוע בצדן של עבירות בנשק (רכישה והחזקה) לפי סעיף 144(א) רישא + סיפא לחוק העונשין עומד על **7 שנות מאסר**, ובגין רכישה והחזקה של אבזר או תחמושת עומד על **3 שנות מאסר**. הצדדים חלוקים בשאלת מתחם העונש ההולם את המקרה הנדון, הפנו לפסקי דין התומכים בעמדתם, זו בכה וזה בכח כאשר כל אחד מהם הפנה למקרים חמורים יותר וחמורים פחות מהמקרה דנן, וביקש לאבחן את פסקי הדין אליהם הפנה הצד שכנגד או חלקם.

17. המאשימה, אשר עתרה כזכור להעמיד את מתחם העונש ההולם על טווח שבין 60 ל- 80 חודשי מאסר הפנתה לפסיקה המשקפת את מדיניות הענישה בעבירות בהן הורשע הנאשם, כדלהלן:

א. בע"פ 4077/22 מדינת ישראל נ' פלוני ואח' (28/7/22), מפי כב' הש' שטיין (להלן: **עניין פלוני**) התקבל ערעור המדינה על קולת העונש בשלושה ערעורים שנסובו על אותה פרשה של סחר בכלי נשק, בה מעורבים בין היתר ארבעת המערערים. **המערער מז'** הורשע על יסוד הודייתו **בשתי עבירות של סחר בנשק** לאחר שמכר לסוכן משטרה אקדח ורובה M16 ומחסנית תואמת לכל אחד מכלי הנשק, כאשר מחירו של M16 בעסקאות דומות הגיע כדי 80,000 ₪. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה הנע בין 5 ל- 8 שנות מאסר בפועל**, וגזר על הנאשם **5 שנות מאסר**, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון דחה חלקית את ערעורו מ.ז. בקבעו כי המתחם שנקבע בעניינו הוא ראוי ואין בו משום חומרה יתירה, בהינתן מדיניות הענישה הנוהגת, העונש שהושת עליו מצוי בתחתית המתחם. עם זאת, קיבל את טענתו כי מן הדין היה לנכות את ימי מעצרו מהעונש שהושת עליו, והורה לנכותם מתקופת מאסרו.

המערער ר' הורשע על יסוד הודייתו **בשתי עבירות של סחר בנשק ובשתי עבירות של נשיאה החזקה והובלת נשק בצוותא חדא**, לאחר שנכח במפגשים אשר תואמו מראש ובהם סוכמו תנאיהן של עסקאות נשק, ביניהן העסקאות שביצע מז' כאמור לעיל, ועסקה נוספת למכירת M16. במסגרת זו הוביל ר' את מבצעי העסקה אל גדר ההפרדה שסביב אל פחם לשטחי הרש"פ כדי לתאם את המפגשים שתואמו להעברת כלי הנשק לסוכן משטרה שרכש אותן. ר' נכנס לשטחי הרש"פ כדי להיפגש עם מוכר הנשק, מז'; בית המשפט המחוזי קבע **מתחם הענישה הנע בין 3 ל- 5 שנות מאסר**, וגזר על ר' **36 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית**. בית המשפט העליון **החמיר את עונשו של ר' ל- 5**

חודשי מאסר, בציינו כי אלמלא דובר בערעור, שבמסגרתו לא ימצה בית המשפט את הדין עם הנאשם, ראוי היה להעלותו עליו 5 שנות מאסר בפועל.

המערער א', אחיו של ר', הורשע על יסוד הודייתו **בעבירה אחת של סחר בנשק ובעבירה אחת של החזקה הובר ונשיאת נשק בצוותא**; לאחר ששימש איש ביניים באחת מעסקאות הנשק הנ"ל, הוא קיבל מהסוכן המשטרתי סכום של ₪ 80,000 עבור מוכרו של ה-M16, וסיפק לסוכן את תת המקלע המאולתר, כשהוא פועל יחד עם אחרים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה **הנע בין 28 ל-45 חודשי מאסר**, והנאשם נידון ל- **30 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט העליון החמיר את עונשו של א' ל-ל-36 חודשי מאסר בפועל, בציינו כי אלמלא דובר בערעור, ראוי היה להעמיד את עונשו על 4 שנות מאסר.

המערער מ' הורשע על יסוד הודייתו בעבירה של סיוע לסחר בנשק ובעבירה אחת של החזקה, הובלה ונשיאת נשק. נכח במקום המפגש באום אל פחם שנקבע לשם מכירת M16 ומחסנית תואמת, ולאחריו התלווה לסוכן המשטרתי ולשניים אחרים בנסיעה אל גדר ההפרדה, ונשאר עם הסוכן ברכב בהמתנה M16 שעבורו שילם הסוכן. לאחר ביצוע העסקה והחזרה לאום אל פחם, נשא מ' את הנשק אל גג בית כדי שהסוכן יוכל לבדוק שם. בית המשפט המחוזי קבע מתחם **הנע בין 19 ל-36 חודשי מאסר**, וגזר על מ' **19 חודשי מאסר בפועל**, לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון החמיר את עונשו של מ' ל- **25 חודשי מאסר בפועל**, בציינו כי אלמלא עסקין בערעור ראוי היה לעמוד עונשו על שנות מאסר.

ב. בע"פ 3569/22 **מדינת ישראל נ' חדיד ואח'** (19/12/21), מפי כב' הש' עמית, התקבל ערעור המדינה על קובעת העונש בעניינם של שני נאשמים שהורשעו על יסוד הודייתם בביצוע **בצוותא של סיוע לסחר בנשק שלא כדין, והנאשם 2 הורשע בנוסף בביצוע בצוותא של החזקה, נשיאת והובלת נשק שלא כדין**. הנאשמים סייעו בהוצאתה לפועל עסקת מכירת נשק מסוג M16 לסוכן משטרתי, כאשר נאשם 1 הצטרף לנסיעה של הסוכן ואחר כדי לסייע בביצוע העסקה, הראה לסוכן תמונות של כלי הנשק והנחה את האחר שנהג ברכב לנסוע לחיפה לצורך ביצועה. בדרכם נאשם 2, שהנחה את הנוכחים לנסוע לכפר איבטין לצורך מימוש העסקה. בדרכם למקום פגשו בנאשם נוסף שנשא עמו את הנשק ומחסנית תואמת. חלק מהנוכחים ובכללם נאשם 2 עלו לגג סמוך, שם התבצעה העסקה תוך שנאשם 2 נכח במהלכה. בית המשפט המחוזי קבע בעניינו של נאשם 1 מתחם ענישה הנע בין 14 ל-36 חודשי מאסר, והש' עלנאשם זה - יליד '94, בעל עבר פלילי, ומעורבות המשמעותית בעולם הנשק - **15 חודשי מאסר בפועל**, מאסר תנאי וקנס; בעניינו של נאשם 2 נקבע מתחם ענישה הנע בין 18 ל-40 חודשי מאסר, ונגזרו עליו **18 חודשי מאסר בפועל**, מע"ת וקנס; ערעור המדינה התקבל, אך מבלי למצות את הדין, הוספו 6 חודשי מאסר בפועל לכל אחד מהמשיבים - כך **שעונשו של נאשם 1 הועמד על 21 חודשי מאסר ועונשו של נאשם 2 - על 24 חודשי מאסר**.

ג. בע"פ 6021/21 **עבוד נ' מדינת ישראל** (19/12/21), מפי כב' הש' הנדל, נדחה ערעורו של נאשם שהורשע על יסוד הודייתו בעבירות של **נשיאה והובלת נשק ובהפרעה לשוטרי בשעת מילוי תפקידו**. באותו מקרה, לאחר ששוטרי קיבלו דיווח על ירי בחורשה, ושמעו קול ירי נוסף בהגיעם למקום, הבחינו בנאשם שאחז בנשק מסוג M16; הנאשם הולברוח כשהוא נושא ומוביל עמו את הנשק, והמשיך להימלט גם לאחר שהשוטרים קראו לו לעצור, תוך זריקת הנשק הנאשם נתפס ונעצר על אף התנגדותו לכך, ובכיסו נמצאה מחסנית ריקה התואמת לרובה מסוג M16. בית המשפט המחוזי השית על הנאשם **30 חודשי מאסר בפועל** לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון קבע כי אפילו יש ממד חומרה בעונש, אין המקרה מצדיק התערבות.

ד. בע"פ 8678/19 **מדינת ישראל נ' אבו כף** (5/3/20), מפי כב' הש' ברון, אלרון ושטיין, נדחה בהסכמה ערעורו של נאשם שהורשע על יסוד הודייתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של **סיוע לניסיון לעסקה אחרת בנשק בצוותא ובעבירה של נשיאה והובלת נשק**. הנאשם סייע לבן דודו בניסיון למכור לסוכן משטרתי נשק מסוג M16, במהלך מפגש שנערך בין השלושה, אך העסקה לא יצאה אל הפועל נוכח המחיר שנדרש עבור הנשק (₪ 80,000). הצדדים הסכימו

שהתביעה תעתור להטלת מאסר בפועל של 30 חודשים, ואילו טיעון ההגנה יהיה חופשי; **בית המשפט המחוזי** עמד חומרתן של עבירות בנשק ועל חלקו המשמעותי של הנאשם בעבירת הסיוע, קבע כי לולא הסדר הטיעון, העונש הר הנאשם היה 3 שנות מאסר בפועל, והשית על הנאשם - בן 24, נשוי ואב לילד, נעדר עבר פלילי, אשר החל לל במכללת ספיר - **30 חודשי מאסר בפועל** לצד עונשים נלווים.

ה. בת"פ (חי') 56511-11-21 **מדינת ישראל נ' גדבאן ואח'** (5/9/22), מפי כב' הש' פורת, נדון עניינם של נאשמים ו-17, אשר הורשעו על פי הודייתם בעבירות שיחסו להם בשלושה אישומים שנכללו בכתב האישום המתוקן. **נאשם** הורשע **בשתי עבירות של סחר בנשק, סיוע לסחר בנשק, שתי עבירות של החזקה, נשיאה והובלת נשק והחזק נשק**, משעסק בשלושה אירועים של מכירת כלי נשק דמוי M16 לסוכן משטרה, פעמיים כמבצע עיקרי ופעם כמס לסחר; **נאשם 17** הורשע **בשתי עבירות של סחר בנשק, החזקה, הובלה ונשיאת נשק, והחזקה, הובלה ונשיאה חלקי נשק**, בשני אירועים שונים; שני הנאשמים אף הציעו לסוכן כי ימכרו לו כלי נשק נוספים.

אשר **לנאשם 11**, בית המשפט קבע **מתחם ענישה הנע בין 6 ל-9 שנות מאסר**, והשית על הנאשם - בעל עבר פל בעבירות של סיוע לשוד מזוין והשמדת ראיות, כולל בעבירות בנשק - **6.5 שנות מאסר בפועל** לצד עונשים נלווים; הופעל בעניינו מאסר מותנה בן 12 חודשים, מחציתו בחופף ומחציתו במצטבר, כך שבסופו של יום נדון ל - **7 ש מאסר**.

לגבי **נאשם 17** נקבע **מתחם ענישה הנע בין 5 ל-8 שנות מאסר**, ובית המשפט השית על הנאשם - בעל עבר פל בעבירות נשק, איומים וסחיטה באיומים - **6 שנות מאסר בפועל** לצד עונשים נלווים.

ו. בת"פ (חי') 63360-04-21 **מדינת ישראל נ' סעד** (4/1/22), מפי כב' הש' פיש, הורשע נאשם על יסוד הודי בעבירות **נשיאה והובלת נשק ואיומים**. הנאשם יצא מבית הוריו כשהוא נושא ומוביל בתוך תיק גב תת מקלע מאולתר מחסנית שבה 13 כדורים 9 מ"מ ורימון הלם סינור M7920. שוטרים שהבחינו בו רדפו אחריו עד שנכנס לאתר בנייה ונ על הקרקע. בית המשפט קבע **מתחם ענישה הנע בין 18 ל-45 חודשי מאסר בפועל**, והשית על הנאשם - בן 1 אב לילד קטן, בעל עבר נקי אשר שירת שירות משמעותי בצה"ל - **24 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים.

ז. בת"פ (ב"ש) 54607-07-19 **מדינת ישראל נ' ג'בור** (12/1/20), מפי כב' הש' ליבדרו, הורשע הנאשם על יס הודייתו **בעבירה של החזקת נשק ואביזר נשק**, לאחר שהחזיק במושב האחורי של רכבו נשק מסוג M16 ומחס ריקה, עטופים במגבת ומונחים בתוך שקית שהוחזקה בתוך מזרון מגולגל. עסקינן בנאשם - בית המשפט המחוזי ק מתחם ענישה הנע בין 20 ל-30 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם - בן 24, נשוי ואב לפעוטה, בעל עבר פל לרבות מאסר מותנה בר הפעלה, ואשר שירות המבחן המליץ להשית עליו עונש מוחשי - **22 חודשי מאסר בפועל** בנוסף, הורה על הפעלת המאסר המותנה בן 4 חודשים, מחציתו בחופף ומחציתו במצטבר, כך שהנאשם נידון ל - **4 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים.

ח. בת"פ (מרכז) 47284-06-18 **מדינת ישראל נ' חסונה** (3/4/19), מפי כב' הש' קובו, הורשע נאשם על יסוד הודי בעבירה של **נשיאת נשק, ונשיאת חלק מנשק, אביזר או תחמושת**. הנאשם נסע ברכבו משטחי הרשות הפלסטי לשטחי ישראל כשהוא מחזיק בתא המטען שקית ובה רובה סער מסוג קלצ'ניקוב, מחסנית תואמת המכילה 6 כדור אבזרי נשק נוספים המתאימים לרובה, וכן אקדח חצי אוטומטי ומחסנית תואמת; בית המשפט העמיד את מתחם העו בטווח שבין **21 ל-48 חודשי מאסר בפועל**, והשית על הנאשם - בן 27, אב לשלושה ילדים, ללא עבר פלילי - **2 חודשי מאסר בפועל**, לצד ענישה נלווית.

ט. בת"פ (מרכז) 49416-04-18 **מדינת ישראל נ' אל קרינאוי** (22/11/18), מפי כב' הש' קובו, הורשע נאשם על יס הודייתו **בנשיאת נשק**; הנאשם נהג ברכב משטחי הרשות הפלסטינית לכיוון ישראל, כשלצדו יושב קרוב משפחה, ו בעת החזיק בתת מקלע מאולתר טעון במחסנית ריקה מכדורים, עטוף בשקית שנעטפה בצעיף, אשר הוטמן מת למושב הנוסע שלידו, וכן בידית נשיאה לנשק בתא המטען; בית המשפט העמיד את מתחם הענישה בטווח **שבין 18**

- 42 חודשי מאסר בפועל**, והשית על הנאשם - רווק בן 20, מפרנס העיקרי במשפחה מורכבת, אביו נהרג בפיגוע ושם מאחיו נכים, לחובתו הרשעה קודמות בעבירות סמים בגינה, שבגינה נידון ל- 6 חודשי מאסר, שריצה במקביל למעצרו בתיק הנ"ל, ושירות המבחן המליץ על שליחתו למאסר בפועל - **21 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים**.
- י. בת"פ (מרכז) 5151-10-19 **מדינת ישראל נ' טוויל ואח'** (9/8/20), מפי כב' הש' קובו, הורשעו שני נאשמים על יסוד הודייתם **בנשיאה ובהובלה של נשק ותחמושת בצוותא חדא**; השניים נסעו ברכב כשהם מובילים רובה סער M16 במחסנית ובה כדורים, בתוך מזוודה שממנה בלט קנה הרובה; בית המשפט קבע **מתחם העונש הנע בין 18 ל-22 חודשי מאסר בפועל**, והשית על הנאשמים - בני 21 ו- 25, שעברם נקי וניהלו לכאורה אורח חיים נורמטיביקודם לביצוע העבירה - **18 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים**.
- 18. ההגנה**, אשר עתרה לחלופין לקבוע מתחם עונש הנע בין 12 ל- 36 חודשי מאסר בפועל ולסטות הימנו משיקולי שיקום, הפנתה לפסיקה כדלהלן:
- א. בע"פ 587/22 **אבו נאעסה הנ"ל** (22/5/22), מפי כב' הש' אלרון, נדחה ערעורו של נאשם, שהורשע על יסוד הודייתו בשני אישומים **בעבירה של נשיאה והובלה של תחמושת** לרובה M16, **בסיוע לעסקה אחרת בתחמושת ובעבירת ניסיון לעסקה אחרת בנשק** מסוג אקדח. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה הנע בין 18 ל-22 חודשי מאסר בפועל**, והשית על הנאשם **20 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית, בהתחשב בהודייתו, גילו הצעיר מצבו המשפחתי, עברו הנקי, חרטתו, התסקיר החיובי שנערך בעניינו. בית המשפט העליון קבע כי העונש שהושת הנאשם הולם את מעשיו, מבטא נכונה את נסיבותיו האישיות ועולה בקנה אחד עם מדיניות הענישה הנוהגת.
- ב. בע"פ 4332/21 **עאסלה נ' מדינת ישראל** (20/2/22), מפי כב' הש' שוחט, נתקבל ערעורו של נאשם אשר הורשע על יסוד הודייתו **בהחזקת נשק** לפי סעיף 144 (א) רישא וסיפא לחוק העונשין. הנאשם החזיק תת מקלע מאולתר מסוג קרלו ומחסנית בתוך תיק, כשהם עטופים בניילון נצמד ובמגבת, ומוסלקים בשדה הממוקם מספר קילומטרים מביתו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה **הנע בין 22 ל-48 חודשי מאסר**, וגזר על הנאשם - בן 25, נשוי, שעברו נקי, אי-ביצוע את העבירות במהלך לימודיו לתואר ראשון, ושירות המבחן הגיש תסקיר חיובי בעניינו - **15 חודשי מאסר בפועל** לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון נתן והעמיד את עונשו על **9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**, תוך חריג מהמתחם משיקולי שיקום.
- ג. בע"פ 8207/19 **אליהו הנ"ל** (13/7/20), מפי כב' הש' סולברג, נדחה ערעורו של נאשם שהורשע על יסוד הודייתו **בשתי עבירות של סיוע לעסקה אחרת בנשק**, בגין תיווך פעיל בשתי עסקאות נשק שבמסגרתן נמכרו אקדח ומקלע מאולתר מסוג קרלו לסוכן משטרה. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה הנע בין העונש ההולם נע בין 18 ל-30 חודשי מאסר בפועל**, והשית על הנאשם - בן 34, נשוי ואב לשתי בנות, נעדר עבר פלילי, אשר נרתם להליכי טיפולי - **18 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון קבע כי לא היה במוטנציאל השיקומי להצדיק הקלה נוספת מעבר להעמדת העונש בסמוך לתחתית המתחם.
- ד. בע"פ 526/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (12/3/14), מפי כב' הש' ג'ובראן, התקבל חלקית ערעורו של נאשם אשר הורשע על יסוד הודייתו בעבירות של **החזקת נשק וסחר בנשק**. הנאשם מכר לסוכן משטרה מסוג "ירי" ומחסנית בתמורה לסך של 14,000 ₪. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין **18 ל-48 חודשי מאסר בפועל** והשית על הנאשם - בן 33, רווק, בעל עבר פלילי, אשר השתלב בהליך טיפולי ושירות המבחן המליץ להשית עליו עבודות שירות - **22 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים. **בית המשפט העליון** קבע כי העונש שהושת על הנאשם אינו חורג מהמקובל, כי בית המשפט המחוזי שקל לקולה את התהליך השיקומי אותו עבר הנאשם וקבע את עונשו ברף הנמוך של המתחם. עם זאת, בהינתן תסקיר נוסף חיובי במיוחד לאחר מתן גזר הדין, סטה ממתחם הענישה והעמיד את עונשו על **16 חודשי מאסר בפועל**.
- ה. בע"פ 4945/13 **עניין סלימאן הנ"ל** (19/1/14), מפי כב' הש' ארבל, נדחה ערעור המדינה על קלות העונש בעבירה

של נאשם שהורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של **רכישה והחזקת נשק ותחמושת, נשיאה והובלת נשק ותחמושת, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, מעשה פיזיות ורשלנות, והסתייעות ברכב לביצוע פשע**. הנאשם רכש מפלוני נשק מסוג "קרל גוסטב" וכן מחסנית וכדורים, ירה ירייה אחת באוויר בחורשה, והטמין את הנשק במלסתור סמוך לביתו. בהמשך נהג הנאשם ברכב, בעודו נושא את הנשק והתחמושת בתא המטען. משהבחין בשוטר נטש את הרכב בעודו מונע ונמלט מהמקום. הרכב התדרדר עד שנתקע באבנים ונעצר. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה הנע בין מאסר בפועל בעבודות שירות ל- 20 חודשי מאסר בפועל**, ומשמצא לנכון להעדיף את הפן השיקולי של הנאשם הנדון על פני הפן ההרתעתי השית על הנאשם - בן 20, שניהל אורח חיים נורמטיבי, למד אדריכלות למעצרו, ושירות המבחן הגיש תסקיר חיובי בעניינו - **6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**. בית המשפט העליון **העלה את מתחם העונש ההולם לטווח שבין 12 ל- 36 חודשי מאסר בפועל**, אך דחה את ערעור המדינה, משמ הצדקה לחרוג מהמתחם משיקולי שיקום.

ו. בע"פ 7139/12 **ג'ורנו נ' מדינת ישראל** (7/3/13), מפי כב' הש' רובינשטיין, פוגלמן וזילברטל, התקבל ערעורו של נאשם אשר הורשע על יסוד הודייתו בעבירות של **החזקה ונשיאת רימונים והחזקה ונשיאת אקדח**. בשנת '02, שירת במילואים, לקח הנאשם מהצבא שני רימוני הלם, והחזיק בהם מתחת למיטת השינה שלו. בשנת '08 מצא הנאשם כנראה על חוף הים, אקדח ברטה ומחסנית, נטלם לביתו והחזיק בהם בשידה בסלון הדירה. בית המשפט המחוזי העליון קבע על הנאשם - בן 43, גרוש ללא ילדים, עצמאי, עברו הפלילי כולל שתי הרשעות שהתיישנו - **8 חודשי מאסר בפועל** ומאסר על תנאי; **בית המשפט העליון העמיד את המאסר על 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות**, בהביאו בחשבון נסיבותיו האישיות, את עברו ה"כמעט נקי" של הנאשם, והשנים הרבות שחלפו מאז ביצועו.

ז. בת"פ (מרכז) 59812-02-16 **מדינת ישראל נ' בוזגלו** (15/3/18), מפי כב' הש' קובו, הורשעה נאשמת בעבירות של **סחר בנשק, מסירת ידיעות כוזבות על עבירת פשע ושיבוש מהלכי משפט**; הנאשמת, שהתמכרה לסמים מסוכנים מכרה אקדח ותחמושת, שקיבלה לידיה במסגרת עבודתה כמאבטחת, תמורת ₪ 8,000; בית המשפט העמיד את **מתחם ענישה על טווח שבין 18 ל- 36 חודשי מאסר בפועל**, סטה הימנו משיקולי שיקום, וגזר על הנאשמת - בת 50, נעדר עבר פלילי, אשר עברה תהליך שיקומי ארוך ומשמעותי שבמסגרתו נגמלה מסמים ומהימורים והחלה לנהל אורח חיים נורמטיבי - **6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות** ועונשים נלווים.

ח. בת"פ (ב"ש) 7498-11-14 **מדינת ישראל נ' אלצריאעה** (30/3/17), מפי כב' הש' ביתן, הורשע נאשם על יסוד הודייתו בעבירות של **קשירת קשר לפשע, שתי עבירות של החזקת נשק, שתי עבירות של נשיאת נשק והובלת נשק וניסיון לסחר בנשק**. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם בטווח שבין 3 ל- 6 שנות מאסר בפועל, אך גזר על הנאשם - בן 21, ללא עבר פלילי, שעבר בהצלחה הליך טיפולי משמעותי וקיים סיכוי של ממש כי ישתקם - **6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**, לצד ענישה נלווית.

ט. בת"פ (חי') 5013/12 **מדינת ישראל נ' פיטיב** (15/10/13), מפי בית משפט זה, הורשע הנאשם על יסוד הודייתו בעבירות של **קשירת לפשע, ובביצוע בצוותא של חבלה בכוונה מחמירה, ייצור נשק, החזקה ונשיאת נשק**. רקע סכסוך שנתגלע בין שתי קבוצות, קשר הנאשם קשר עם חבריו להכנת בקבוקי תבערה, ולאחר הכנתם והדלקתם יידו הנאשם ושותפיו את הבקבוקים וכן אבנים לעבר חברי הקבוצה היריבה, כאשר אחד הבקבוקים התנפץ והתלקח סמוך למקום בו עמדו חברי הקבוצה. בית המשפט העמיד את **מתחם ענישה בטווח שבין 3 ל- 6 שנות מאסר בפועל**, השית על הנאשם - בן 19, נעדר עבר פלילי, אשר שירות המבחן הגיש תסקיר חיובי בעניינו והתרשם כי רמת מסוכנות נמוכה - **6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד עונשים נלווים**, זאת בין היתר בהתחשב בשיקול של אחיזת הענישה, מפני ששותפיו נדונו לעונשים מתונים.

19. הנה כי כן, קשת הענישה בעבירות בנשק הייתה בעבר מגוונת ותלויה במשתנים רבים ובנסיבותיו הייחודיות של המקרה ומקרה, ובין השאר בהתחשב בסוג העבירה - החזקה, נשיאה, הובלה, סחר, וכן ירי בנשק חם- סוג הנשק

וכמותו, ועוד. לענין האופן לקביעתו של מתחם הענישה וההבחנה בין מתחם הענישה לבין הענישה הנוהגת המהווה רק אחד הפרמטרים לקביעתו, ראו דבריה של כב' הש' ארבל בע"פ 1323/13 חסן נ' **מדינת ישראל** (5/6/13).

יחד עם זאת, כעולה מפסיקתו של בית המשפט העליון בתקופה האחרונה, קיימת מגמת החמרה ברורה בעבירות בנזק בלתי חוקי, משהפכה התופעה למכת מדינה של ממש, ועקב הסיכון הגובר כתוצאה מביצוע. לענין החומרה היתירה שנודעה לביצוע עבירות נשק ומדיניות הענישה בעבירות אלו ראו דבריו של כב' הש' שטיין בע"פ **פלוגי הנ"ל** (28/7/22), צוין:

"בפסיקתו מן הזמן האחרון, בית משפט זה קבע לא אחת כי את מבצעה של עבירות נשק יש להעניש בחומה יתרה - שכן מדובר בעבירות שהיו למכת מדינה, ושאחריהן בא השימוש הקטלני בנשק אשר מותיר אחריו פצוע ומתים כמעט מדי יום. **מדיניות זו חלה ביתר שאת כאשר מדובר במכירה, ברכישה, בנשיאה או בהובלה של נשק - של נשק התקפי בדמות תת-מקלעים ורובים ובשימוש לא חוקי בנשק כאמור. בטיפול בעבירות מסוג זה ובמבצעה, להרתעת היחיד והרבים ולהרחקת עברייני הנשק מהחברה על ידי השמדתו בין כותלי הכלא לתקופות ממושכות יש מעמד בכורה** (ראו: ע"פ 5813/21 ג'בארין נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (31.5.2022); ע"פ 8045/17 בראנסי נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (16.8.2018); ע"פ 5643/14 עיסא מדינת ישראל, פסקה 13 (23.6.2015); ע"פ 78/21 פלוגי נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (26.7.2022); ע"פ 587/22 נאעסה נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (22.5.2022)). **ככלל, יעדים עונשיים אלו מוחקים מניה ובאת בקשת העברין לשיקום שמחוץ לכלא - זאת, גם כאשר מדובר בעברין צעיר שהסתכן לראשו בפלילים ובקשתו לשיקום כנה ואף זוכה לתמיכתו של שירות המבחן** (ראו: ע"פ 78/21 פלוגי נ' מדינת ישראל, פסקה 11 והאסמכתאות שם (26.7.2022)). בימים קשים אלה, השיקום שבראש מעיינו הוא שיל המרחב הציבורי המדמם כתוצאה מעבירות נשק בלתי פוסקות והשימוש העברייני בנשק חם.

13. בבואו ליישם את מדיניות הענישה כאמור, בית משפט זה נוהג להשית על מי שמוכר, קונה, נושא או מוכר נשק התקפי שלא כדין - קל וחומר, על מי שעושה שימוש בלתי חוקי בנשק התקפי- עונשי מאסר בין סורג ובית לתקופות ארוכות יחסית (ראו: ע"פ 4456/21 מדינת ישראל נ' אבו עבסה (23.1.2022); ע"פ 579/22 מדינת ישראל נ' טחאניה (13.6.2022); ע"פ 8869/21 מדינת ישראל נ' קואסמה (13.3.2022)). לפי אמות המידה שמדיניות זו קבעה, **מאסר בפועל לתקופה של 3 שנים בגין עבירות הקשורות לנשק התקפי נמצא בדרג הנמוך של הענישה הראויה** (ראו: ע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סובח (5.11.2019); ע"פ 147/21 מדינת ישראל נ' ביטון (14.2.2021)). **מאסר בפועל בסביבתן של שלוש שנים הולם הובלה ונשיאה חד-פעמית של נשק** (ראו: ע"פ 6021/21 עבוד נ' מדינת ישראל (19.12.2021); ע"פ 309/22 מדינת ישראל נ' ביאדס (10.5.2022) (להלן: עניין ביאדסה)), **והינו בגדר עונש מקל כאשר מדובר בעבירות נשק חמורות יותר** [...]. (ההדגשות אינו במקור - ד.ס.).

20.

בטרם אפנה לקביעת מתחם העונש ההולם את המקרה הנדון, לא ניתן שלא להתייחס לנתון המשמעותי של חלוקת פרק זמן של שש שנים מאז ביצוע העבירות ועד לחשיפתן והגשת כתב אישום בגין, ומשמעותו לגבי קביעתו של מתחם העונש ההולם; לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים, אני רואה לקבל את עמדת המאשימה, מטעמיה בנסיבותיו של המקרה הנדון. אין חולק כי חלוקת הזמן אינו נמנה על הנסיבות המפורטות בסעיף 40 לחוק העונשין, המשליכות על קביעת מתחם העונש ההולם. המחוקק בחר לכלול פרמטר זה מפורשות רק בגדרו של סעיף 40א(10), **כנסיבה המשליכה על קביעת העונש המתאים בלבד בתוך המתחם שנקבע**. ודוק, אף עסקין במקרה שבו נעוץ חלוקת הזמן בהתנהלות של רשויות אכיפת החוק (סעיף 40א(9)), אלא במצב דבריו בו העבירה התגלתה רק בחלוקת שש שנים, ואלמלא מעצרו של עטאללה לא מן הנמנע כי לא הייתה מתגלת

כלל, והנאשם לא היה נדרש לשאת בעונש בגינה. אין זה אף מסוג המקרים שבהם נפתחה נגד הנאשם חקירה סמוך למועד ביצוע העבירה, אך רשויות האכיפה השתהו בהגשת כתב אישום. אכן, יתכנו מקרים מסוימים בהם קיים שיהיו קיצוני ובלתי סביר מעת ביצוע העבירה ועד הגשת כתב האישום, שאז היה פרמטר זה עשוי להשלי על קביעת הרף התחתון של מתחם הענישה, משיקולי צדק, ומכוח הסמכות הנתונה לבית המשפט בסעיף 40 לחוק העונשין; אך סבורתני כי אין זה המקרה בענייננו.

אשר לפסיקה שאליה הפנתה ההגנה בהשלמת טיעוניה, אין הנדון דומה לראיה. בעניין **מיארה** הנ"ל ניה משקל בקביעת מתחם העונש ההולם למצוקה נפשית קשה של הנאשם, משהייתה "המנוע" לביצוע העבירה והרקע להתדרדרותו הנפשית, ולמעשה מדובר בנסיבה נוספת הקשורה בביצוע העבירה, זאת להבדיל מהמקרה הנדון. בעניין **יוסופוב** הנ"ל, נלקח חלוף הזמן המשמעותי של 15 שנים ממועד ביצוע העבירות במסגרת קביעת העונש המתאים לנאשם - כנסיבה שאינה קשורה בביצוע העבירות - כאחד השיקולים להקלה חריגה בעונשו של הנאשם, ולחריגה לקולה מן המתחם שנקבע.

נוכח האמור לעיל, יילקח חלוף הזמן בחשבון במסגרת קביעת העונש המתאים לנאשם.

21. לסיכום, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים הנדרשים, על רקע טיעוני הצדדים, ובהתחשב בחומרת העבירות שביצע הנאשם - רכישה, החזקה וסחר באקדח ובאביזר לאקדח כמפורט לעיל, לרבות התכנון שקדם להן וס בהתחשב בפוטנציאל הסיכון הרב הגלום בביצוען, הערכים החברתיים שנפגעו ומידת פגיעתם, וכן במדיניות הענישה שהייתה נהוגה בעת ביצוע העבירה והיום, כמפורט לעיל, סבורתני כי מתחם העונש ההולם את המקרה הנדון נע בטווח שבין **42 ל- 60** חודשי מאסר בפועל.

22. נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

יחד עם הזאת הענישה היא לעולם אינדיבידואלית ובבואו של בית המשפט לקבוע את העונש הראוי לנאשם העומד בפני שיקול גם שיקולים הנוגעים לנסיבותיו האישיות של הנאשם.

א. לקולה אני רואה להתחשב בהודייתו של הנאשם בעובדות כתב האישום שהוגש נגדו, בטרם הוחל בשמיעת הראיות בתיק, וחיסכון בזמן שיפוטי יקר.

עוד יזקפו לזכותו האחריות שנטל למעשיו, אשר באה לידי ביטוי בהודייתו בהזדמנות הראשונה ובשיתוף הפעולה שלו עם אנשי המשטרה, וכן הצער והחרטה שהביע בגינם, אם כי בפני קצינת המבחן ניכר כי ניסה למזער במידת מה את החומרה שבמעשיו בטענו בפניה כי היה תחת השפעת אלכוהול בזמן שיחתו עם עטאללה, אשר ביקש ממנו כי ישמו עבורו על הנשק; וכי תחילה חשש אך לבסוף הסכים. לעובדות אלו אין זכר בכתב האישום ולא בכדי לא חזר עליהם ב"הנאשם בטיעונו. מכל מקום, הנאשם לא חזר בו מהודייתו ועמד עליה גם בישיבת הטיעונים לעונש.

ב. כן יינתן משקל לנסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן ומפי סנגורו. בקליפת אגוז ייאמר כי הנאשם בן 40, נשוי ואב לשתי בנות קטנות, קבלן בניין מצליח, השווה כיום במעצר בפיקוח אלקטרוני; הוא עבר תקופה לא פשוטה בילדותו, כמפורט בתסקיר לעיל, אך על אף האמור למד 12 שנים, ובמקביל עבד כדי לסייע בפרנסת המשפחה; בשנת '09 נחתך הנאשם במהלך עבודתו ממסור ברגלו, נותח ואף הוכנסו פלטינות לרגלו, מצבו שבגיניו קיבל רישיון לשימוש בקנאביס רפואי, שבו הוא משתמש גם כיום. עם זאת, מדבריו לקצינת המבחן עולה כי עומד בצעירותו החל להשתמש בגראס באופן לא חוקי, ואף צרך אלכוהול בכמויות רבות, עד אשר הכיר את אשתו והפסיק.

ג. כאמור לעיל, הנאשם היה מעורב בפלילים מגיל 17; יש קושי לבחון היום את דבריו שלפיהם ביצע עבירות אלה כדי להשיג כסף לאוכל לבני משפחתו, נוכח אופי העבירות שעבר, בכללן עבירות אלימות רבות, עבירות רכוש וכן עבירות סמים חמורות, כולן בין השנים 1999-2011; הרשעתו הגין עבירות חמורות בשנת '06 קרתה עת היה בן 24 אז נדן לחמש שנות מאסר בפועל; גם בהמשך, בשנת '11 הורשע כאמור בעבירות איומים והחזקת אגרופן וסכין שלא כדי

שאלין קשורות לכאורה למצוקה הכלכלית של המשפחה. מאז 11' עד שנת 16' לא הסתבך הנאשם בעבירות נוספות וכך גם מאז ועד היום.

משמע, המאסר הממושך וההזדמנות שניתנה לנאשם בשנת 11' - מאסר לנשיאה בעבודת שירות - לא השפיעו עליה והוא ביצע כחמש שנים לאחר מכן עבירות בנשק במדרג חומרה גבוה. זאת, במקביל לניהולו של העסק העצמאי ש קבלות בנין, שאותו הקים לכל המאוחר בראשית שנת 16'.

ד. לצד זאת ינתן משקל לכך כי מאז שנת 16' ועד היום עשה הנאשם שינוי משמעותי באורחות חייו, וניהל אורח חיים תקין ללא מעורבות נוספת בפלילים. הוא התחתן, נולדו לו שתי בנות, והוא ממשיך לנהל עסק מצליח בתחום הבניה כעולה גם מדבריו של עד האופי הלל, אשר הלל את יושרו, הגינותו ומקצועיותו של הנאשם בתחומו, בקשר לפרויקטים הרבים שביצעו במשותף.

ה. כן ינתן משקל לתקופת מעצרו של הנאשם בתיק זה מאז 2/3/22 עד 15/5/22, ולכך שמאז שהה במעצר בפיקוח אלקטרוני, אם כי מאז אוגוסט 22' הוא מורשה לצאת לעבודה; עוד נתתי דעתי לעובדה כי גזירת עונש מאסר ע הנאשם תכביד עלו ומטבע הדברים תקשה גם על בני משפחתו, אמו, אשתו וילדיו.

ו. עוד ינתן משקל להערכתו של שירות המבחן כי קיים סיכון להישנות התנהגות עבריינית בעתיד מצד הנאשם; טענה ההגנה כי הנאשם מתקשה כיום להתבונן בעבירה באופן רגשי ומעמיק בעבירות שביצע ובחומרתם נוכח חלוף הזמן תמוהה היא; ההגנה הדגישה את השינוי שהנאשם עבר, את אורח החיים התקין שהוא מקיים כיום; משכך, מצופה ממנו כי יביע בפני קצינת המבחן חרטה ותובנה משמעותית לעניין החומרה היתרה במעשיו בעבר, ולא היא. האמירה "א אעשה כל מה שנדרש" אינה אמירה המלמדת על רצון, חפץ לעבור טיפול אלא על קבלת הדין ועל נכונות לקבל על כל המלצה שתסייע לו בהליך ולא בכדי התרשם שירות המבחן כי מדובר בנכונות מילולית לטיפול בלבד. לא נעלמו מעי דבריו של הנאשם כיום, אך הם נאמרים עובר למתן גזר הדין, לאחר שבית המשפט דחה את בקשתו לדחייה נוספת לצורך השתלבות בטיפול.

נתתי דעתי לכך שהנאשם החל בהליך טיפולי פרטי ראשוני, וכי שירות המבחן - חרף ספקנותו בדבר כוחותיו הפנימיים של הנאשם לעבור הליך טיפולי - העלה אפשרות לבחון את התאמתו לאפיק שיקומי ככל שבית המשפט יסבור כי רא לעשות כן; ואולם, יש לזכור כי אין מדובר בתסקיר חובה, והפניית הנאשם לקבלת תסקיר - לבקשת סנגורו - אינה נושאת בחובה הסתמכות או זכות מוקנית להעדיף את האפיק השיקומי בעניינו של הנאשם. בנסיבות העניין, בשים לב לעבירות הנשק החמורות שביצע הנאשם, המסוכנות הנשקפת מעבירות אלה, והאינטרס בהגנה על הציבור מפ עברייני נשק, ביחד עם ספקנותו של בית המשפט ביחס לכנות רצונו של הנאשם לעבור טיפול, איני מוצאת הצדקה לדחות את מתן גזר הדין בעניינו משיקולי שיקום; מעבר לכך, המלצת שירות המבחן כשמה כן היא - בגדר המלצה ואינה מחייבת את בית המשפט, בשל מערך השיקולים השונה בין המערכות. "...השירות רואה את עיקר מעייניו

במיצויו של היבט מוגדר של הנתונים הנאספים לקראת ההכרעה השיפוטית, ובית המשפט הוא שיוצר את האזיון הנאות בין הנתונים השונים ומופקד על ראייתו של השלם להבדיל מן הקטע או המקוטע" (ע"פ 359, 344/81 מדינת ישראל נ' סגל, פ"ד לה (4) 313, 318, מפי כב' הנשיא שמגר; וכן ראו ע"פ 4387/07 אב פנה נ' מ"י (25/9/07), מפי כב' הש' ארבל; בש"פ 7835/09 אגבאריה נ' מ"י (18/10/09), מפי כב' הש' חיות (כתוארה אז); ועוד).

ז. בנסיבות העניין גם לא מצאתי הצדקה להיעתר לבקשת הנאשם להשית עליו עונש שאינו כרוך במאסר בפועל, והשינוי שעבר הנאשם באורחות חייו, אינו עונה על הגדרתו של סעיף 40ד לחוק העונשין, המסמך את בית המשפט לסטו ממחלם הענישה משיקולי שיקום.

ח. על אף האמור לעיל, ינתן משקל מסוים **לקולה לחלוף הזמן של 6 שנים ממועד ביצוע העבירות ועד לחשיפת העבירה והגשת כתב האישום נגד הנאשם.** כאמור לעיל, מדובר בנסיבה שאינה קשורה להתנהלותה של רשות האכיפה

ומיד לאחר שהתגלתה העבירה במרץ שנת 22', הוגש כתב האישום נגד הנאשם; משמע, אין דופי בהתנהלותן של רשויות האכיפה, ואין נסיבות הגורמות עיוות דין או חוסר צדק לנאשם. הנאשם המשיך לנהל את חייו לאורך השנים, כשדב ביצוע העבירה החמורה על ידו כלל לא היה ידוע לגורמי המשטרה, וכל אותה עת הוא המשיך להתנהל כמי שחמק מיד הארוכה של החוק, וכן המשיך להחזיק ברכב היגואר שקיבל תמורת הנשק הבלתי חוקי שמכר במסגרת הסחר האסור בנשק -קרי, המשיך ליהנות מפירות מעשיו האסורים. התנהלות זו מלמדת על כך שהנאשם לא הפנים למעשה את חומרת העבירות שביצע גם לאחר שיקומו.

יחד עם זאת, בהתחשב במכלול השיקולים הנזקפים לזכותו של הנאשם כמפורט לעיל, ובמיוחד חלופ הזמן שעב ממועד ביצוע העבירות, והשינוי המשמעותי שעבר בפרק זמן זה בהתנהלותו בכל תחומי חייו, כפי שפורט לעיל, וכך לעודד את הנאשם לעבור הליך טיפולי בין כתלי הכלא, ינתן משקל מסוים לשיקומו, תוך חריגה לקולה ממתח הענישה.

סוף דבר

23. נוכח כל המקובץ לעיל, אני רואה להטיל על הנאשם עונשים כדלהלן:

א. **32 חודשי מאסר בפועל**, בניכוי תקופת מעצרו בתיק זה בין התאריכים 2/3/22 - 15/5/22.

ב. מאסר על תנאי למשך 18 חודשים, שהנאשם לא יישא בו זולת אם יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירות בנשק או כל עבירת אלימות או רכוש מסוג פשע, ויורשע בה בתוך תקופת התנאי או לאחריה.

ג. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, שהנאשם לא יישא בו זולת אם יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירות בנשק מסוג עוון, ויורשע בה בתוך תקופת התנאי או לאחריה.

ד. קנס בסך 16,000 ₪ או חודשיים מאסר בתמורתו.

24. לבקשת המאשימה, מטעמיה, ונוכח הסכמת ההגנה, אני מורה על חילוטו של רכב היגואר מ"ר 64-947-55 לטובת אוצר המדינה.

25. בשולי הדברים, ייאמר, מבלי לפגוע בנהלי שב"ס, כי אם יבקש הנאשם לעבור הליך טיפולי בבית הסוהר לצור שיקומו, מומלץ כי שב"ס יבדוק אפשרות זו בנפש חפצה.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"א חשוון תשפ"ג, 15 נובמבר 2022.